

שלהי תמוז תשכ"א.

... יקירי! נודה לה' יתברך ששמענו בקול עצת יהודים טובים, ובקול הרב ר' חיים גריינמאן שליט"א שאין שעור בכלל כמה צריכים להודות לו, ובודאי כבר ראיתם את אהבתו ומסירותו אלי ואיני יודע כמה זכיתי לזה.

אגב, אפילו היו מוצאים המחלה בארץ הרי הטיפול באמריקה הוא יחיד במינו ואין בארץ מכוונות כאלו בדרגה זו, והעיקר שזו צורה כה קלה שנתנת לריפוי ממשי מוחלט ומהיר, ואנו תפילה לה' שהפעם באמת הדבר ברור לחלוטין ...

... צריכים להיות בהרגשת אושר והכרת הטוב על ניסי השי"ת שבאנו הנה בזמן ובמועד ...

ברוך אהבה וגעגועים

שאול

אוצר החכמה

בחודש אב תשכ"א.

... בחסדי ה' העצומים שאין לתארם במילים ובזכות מסירותו של רבנו ¹⁵¹ הצדיק הנפלא שזכיתי לאהבתו האישית, פרט למסירותו העצומה לכל בן תורה ולכל בן ישראל, הרי גילוי המחלה בזמן, נתן את התוצאה הנפלאה של ההשפעה הנהדרת והמפתיעה של הטיפול.

זהו המצב בדיוק כמו שהוא ולכן אין מקום לדאוג כלל רק ראוי להתפלל תמיד שהמחלה לא תחזור.

... אני מאושר ושקט ומרגיש רק את חסדי ה' הנפלאים, זכינו להיות בנים אצל ה' וכמו שאומרים בתפלת ראש השנה אם כבנים רחמינו כרחם אב על בנים וכו', וכפרשת השבוע נאמר "כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלוקך מיסוך", ואנו מרגישים כי ה' ממש ברוב טובו בחר בנו להחזירנו אליו בתשובה שלימה, וכתוב בגמ' "הקב"ה מתאוה לתפילתם של צדיקים", וכמה חביבה על הקב"ה התפילה המהורה של רבנו שליט"א והבכיות שבכה עבורנו עשו רישם למעלה, וממש גרפאתי מיד עם גלוי המחלה.

¹⁴⁹ למשפחתו בשהותו בארה"ב יחד עם אביו, בתחילת מחלתו.

¹⁵⁰ לרעייתו.

¹⁵¹ ה"ה מוהר"ח שליט"א.

וגם שנינו יחד בשכרון לבנו שהתפללנו כל כך, וכמו שאת התפללת בלבך הטהור והזך גם אני התפללתי ובכיתי לה' שיבריאני ויזכנו לשוב לחיי תורה ועבודה ה' בצדקות, ותפילותינו הזכות עלו למעלה והצטרפו לתפילות הצדיקים. ואגב ר' יהודה שפירא שליט"א ג"כ כותב לי באהבה כזו והערכה (שאיני ראוי לה) וכה התפלל גם הוא עבורי, ומרן הרב קנייבסקי שליט"א (הסטייפלר) הבטיח לי ביום שני לפני שנסעתי שאשוב לפני הימים הנוראים בריא ושלם. ובודאי בצדקתך ובזכות דודך הצדיק ר' אהרן זצוק"ל ואמך הקדושה והטהורה ז"ל, ובזכות הדוד מרן הג"ר חיים עוזר זללה"ה ואחותו סבתי ז"ל, בזכות כולם ריחם עלינו הקב"ה ושלח לי רפואה שאנו מאמינים שהיא רפואה שלימה.

... אני כותב ובוכה וכותב, אבל בכי של הוריה ואושר, ... היסורים הם באמת כפרת עונותינו ונקוה ונאמין שדי ביסורינו עד עתה לכפר בחסד על העבר.

והנה מתקרבים ימי הרחמים חודש אלול והסליחות, וראי נתפלל כמו שצריך ויבוא יום הכיפורים הקדוש והטהור ונזכה בו בחסדי ה' לתשובה שלמה "ולכפר בו את כל עונותינו", ונחיה יחד חיי תורה ויראת שמים ונעבוד את בוראנו מתוך שמחה ואושר, ונקיים הפסוק "עבדו את ה' בשמחה".

הנה זכינו לבנים כה נחמדים ונחנכם לתורה ועבודה ה', בנחת ומידות טובות, ונזכה לעוד בנים ובנות והקב"ה ימלא כל משאלות לבנו לטובה, הלא אי אפשר להפסיק מלהרגיש את חסדו בכל מה שהביא עלינו לזכך אותנו ולהצילנו בנפשנו ולהביא לנו בכנפיו חיים חדשים, חיי תורה, חיי אמת, חיי דבקות נעלה וטהורה.

ומעתה אני סמוך ובטוח שעכשיו את מבינה את המחלה ואת הריפוי המוחלט, ואושר חסדי ה' יתברך, ובאמת הרופאים אומרים בפירוש כי עכשיו אין להם ספק שהריפוי מוצלח באופן המקסימלי ואין שום סיבה לחשוש שאי פעם יצטרכו עוד פעם לטפל, וכך הלא הבטיחנו הגדולים שליט"א... ואני מאמין בכוחם ובהרגשתם את המצב.

... ובזכות זה לבד של שמיעה וציות לחכמי התורה שאמרו לי לנסע לאמריקה נזכה להתראות מהר בריאים ושלימים.

שאול

כט. 152

ש"ת תשכ"א

1234567

אב תשכ"א.

... מחר יום ראשון אנצל בע"ה ללמוד, מה שבאמת מחזיק אותי כאן ונותן לי כח לעמוד מבחינה נפשית בכל הסכל של הבדידות, זהו למוד התורה, אני משתדל לחשוב הרבה בלימוד ולחדש, ואני כותב דברי תורה כמעט יום יום באותה סוגיא שלומד ר' חיים שליט"א, והוא שלח לי העתק שבתו תחי' העתיקה מהמחברת שלו, ואני עונה לו...

... אני כה מרגיש טוב, לומד בעיון כל יום וכותב הרבה חידושי תורה, וזה נותן לי הרבה...
... ברוך הוא וברוך שמו הגדול של הקב"ה ששמענו בקול שליחו הצדיקים ותלמידי החכמים והצילני מירדי בור...

שאל

ל. 153

ער"ח אלול תשכ"א.

...אני מרגיש עצמי אדם אחר, כל כך חונכתי בגלות הזו לסבלנות ולמתינות, ואני מודה לה' על כל הכאבים והדחיה בנסיעה חזרה, כי נוכחתי לדעת שקודם עוד לא הגעתי לכל התועלת מהיסורים, וברוך ה' שהתגברתי על עצמי ועכשיו אני מרגיש שלות רוח וידיעה כי הכל לטובה, וכל הזמן מחשבותי מכוונות על כל הדברים שצריך להודות עליהם להקב"ה, ... וכמו שכתוב בפסוק "אשרי הגבר אשר תיסרנו י-ה ומתורתך תלמדנו", כלומר אשרי מי שה' מייסר אותו והוא יודע ללמוד התורה מהיסורים ולשוב בתשובה.

... ונוכל לומר הפסוק "יסור יסרני י-ה ולמות לא נתנני", והפסוק "אודך כי עניתני ותהי לי לישועה", והפסוק "ואני בחסדך בטחתי יגל ליבי בישועתך - אשירה לה' כי גמל עלי", וכמה נפלאות מילים אלו של נעים זמירות ישראל דוד המלך ע"ה, כמה הם מבטאים את מצבנו ואת אשרנו בחסדי השם יתברך, ועלינו תמיד לזכור את חסדיו ולהיות בחרדת קודש לקיים מצותיו ולעסוק בתורתו כראוי.

והנה יום זה של א' דר"ח אלול הוא יום הולדתי היה לי תמיד יום של חשבון

152 לרעייתו.

153 כנ"ל.

הנפש, השנה ביום זה אהיה ודאי בנסיעה ואקוה כי אלמד גם ביום זה, ולמחרתו אשוב הביתה לחיים חדשים, חיי קיום רצונו יתברך בכל אשר נפנה ...

... העיקר שתפילותינו ותפילות רבותינו וקרובינו וכל הצדיקים נתקבלו, ונושענו ונרפאתי בגופי, וקיבלנו על עצמנו להיות עובדי ה' באמת, וזה האושר האמיתי, ומה לנו להצטער מכל היסורים, הרי ממש ממש יסורים אלו לאחר סיומם מראים לנו חסדי ה' לטהרינו ולזככנו ...

... עתה אנו יודעים כי רק קרבת אלקים היא לנו לטוב, וכי חיינו יהיו קודש לעבודת ה' ביראה ובאהבה, בהודיה על כל הטוב שגמלנו, נהיה טובים וישרים לכל אורך ימינו, ויתקיים בנו הפסוק "שמחנו כימות עיניתנו שנות ראינו רעה".

... ובכן נתראה ביום שני, בעזרת השם, הוא שהחיינו וזיכנו עד היום הזה, יעזרנו ברחמי וחסדיו המרובים גם להבא ולא נדע רע כל ימינו עלי אדמות, אמן.

שאל

אוצר החכמה

1234567890

לא. 154

שלהי קיץ תשכ"א.

קיבלתי היום מכתב מר' חיים שליט"א ופשוט בכיתי מאושר! איזה מילים, איזה מסירות אלינו, והוא לנו כאח גדול מסור ואוהב צדיק וחכם ...

... אני כה מלא התפעלות מכל הקשר שלנו לרבינו היקר ר' חיים שליט"א, במכתבים שלי אליו אני תמיד שופך לבי בהוקרה ותודה על מסירותו אלינו להשקיע ולהרגיע, ותחשבי על צדקותו ומדותיו, על עמלו בתורה על מסירות נפשו, ואיך זכינו לכל זה ...

... אשרי ושמחתי גדולים מאד על כי הנך מקבלת תועלת רוחנית ונפשית מקרבתו האצילה של רבנו ר' חיים שליט"א, הוא הרי מציל את שנינו בגוף ובנפש.

... אבא מאד מאושר ומשוכנע שנפלא עשינו שבאנו הנה, ושזה גם ממש, והוא מעריץ את ר' חיים שליט"א לאין שיעור, וכותב לו באופן קצר אך נוגע מאד ללב.

... אבא כתב לאמא בזה"ל: שהוא אסיר תודה ומעריץ את הגאון הצדיק ר' חיים

תפארת שאול

גריינמאן שליט"א לכל מה שעשה ועושה עבורינו ...

אוצר החכמה

... אני מיעץ לך בזמן שיכבד על לבך, תרדי לביתו של ר' חיים שליט"א ותשיחי את לבך, או סתם רק תכנסי אליו ותשאלו מה שמע ממני, ואז הוא ירגיע אותך. הרי מסירותו ואהבתו אלינו גדולה מאד, ואשרינו שזכינו להתקרב אליו, קיבלתי ממנו מכתבים ...

... אני שמח מאד שנחמה תחי' מכלה זמן אצל בית רבנו הר"ח שליט"א, שידבק בה מעט לפחות מן האצילות והשקט הנפשי והחינוך הטוב השורר שם ...

שאול

לב. 155

בס"ד, ה' לסדר ויכפר על בני ישראל, תשכ"א.

שלוכט"ס, אחדשה"ט.

הגני כותב עתה מביה"ח. דודתי סדרה כי ישר משדה התעופה אסע לביה"ח וכבר אמש היה הרופא ד"ר גרבר המנהל את הבדיקות ומזמין את המומחים, לראותני בביה"ח ולשמוע המקרה וכו'. הנסיעה היתה נוחה מאד ובלילה לא היו כאבים. הגני מרגיש בטוב, והתאבון מרובה. הבוקר היה המומחה לדם שהוזמן כבר קודם אולם לאחר ששמע ד"ר גרבר על הכאבים ובדיקות העצם אמר שבעצם מיותר הדבר. מכל מקום כבר לקחו ממני דם רב בבוקר בכמה צורות וגם נתנו כמה זריקות והוזמנו עוד מומחים. בכלל הסדורים כאן נאותים מאד ואין צל צלו של דמיון להנעשה בארץ.

אבא עומד בקשר עם ר' דוד נ"י¹⁵⁶ (שבא לקבלני בשדה התעופה) והגני מקוה כי "ישתוו" ביניהם על המומחים. אבא לא זו בלבד שאינו מקפיד על "התערבות" כביכול אלא אף אמר לי שהוא מודה וכבר אמש דבר עמו ר' דוד בטלפון אחר שהרופא בדקני ודבר עם אבא, ואבא מסר לי תוכן שיחתם. הרופא הזכיר... בצורה קלה, כאפשרות, אולם ר' דוד אמר לאבא שיש לזה רפואה וכבר הי' כאן אחד מאה"ק שרפאוהו מזה, מכל מקום תפלתי נשואה שאין זה כך, והם חושבים בעיקר על דלקת כרונית... ומקוים למוצאה בהקדם.

155 מכתבים ל"ב - ל"ו נכתבו למוהר"ח שליט"א.

156 ה"ה הרה"ג ר' דוד גריינמאן שליט"א.

דודי ר' יהודא שליט"א נותח הבוקר ועבר ת"ל בהצלחה, הוא שוכב בחדר סמוך אלי ממש, ובוה ס"ד נפלאה (אחר שכבר נגזרו יסורים אלו על שנינו) שהננו יכולים להיות יחד ולחזק איש את רעהו, לדבר בד"ת, ובעיקר בש"ק שבה אין מבקרים מחמת המרחק הגדול.

ביה"ח כאן מסודר גם נוח מאד לחולה, יחס מצוין, משטר חמור אך מתחשב מאד, ובכלל בכל דקדוקי "העוה"ז" של אמריקה...

הנני משתדל לשמור דברי מר שליט"א לקבל הגלות באהבה, אך עלי להודות כי מפעם לפעם יתקפוני געגועים עזים, ואז השתדלתי לקיים בדמעותי ערשי אמונה בתפלה לרכש"ע שיחנני ברפואת הנפש ורפואת הגוף.

ומדי דברי והזכירי אתכם הומה לבי עד לבלי שאת, ויברכני ה' ית' לשתות בצמא דבריכם ולזכות להקשיב ולשמוע לאוי"ש, וזכרונכם מזכירני לזכור את העיקר, כדבריכם. ... עד כי עשה ה' ית' עמי חסד והוסיף ליסרני ולזרזני לזכור העיקר, ואנא הרבו בתפלה ...

אקוה כי אכתוב לכם בתכיפות וכי אוכל לשמח לבכם בבשורות טובות מהירות, כי מה עצב לבי לידע כי נגרם לכם עצב בגיני.

בענין האוכל המצב הוא שצהרים מביאים פה ממסעדה עם הכשר מיוחד ודודי אוכל מזה כך שמוכן שאיני יכול לדרוש יותר ממנו, ומה נשבר לבי באנסי את עצמי לאכול דברים שמיום עמדי על דעתי לא נגעת בהם, חלב... ועוף שהוכן בידי זרים... ועוד, ... אולם כבשתי דמעותי וכוונתי לקיים רצונו יתברך. ויה"ר שיהיו יסורנו כפרה על כל עונותינו.

אקוה שנמעתם מלוד לירושלים ונחתם מיגיעכם ועמלכם... נסיעת בני החבורה ללוד היתה קידוש השם ...

כתבתי להרי"ש שליט"א מהמטוס הערה בדברי התה"ד חלק שני סי' קס"ז במש"כ שאם שאין לצרף טעם שהבהמה חולבת לקנין כסף לנכרי להתיר מבכורה עיי"ש, ולא הבנתי דבריו במש"כ ששני צדדים כאלו אין מקום לצרף, ואולי יאירני מר.

עייפתי מרגשת הכתיבה ואקוה להאריך טפי בפעם הבאה, וודאי תדעו כי כל מלה מכם תהיה צרי מרפא ללבי, והנני ממתין לדבריכם בלא העזת הבקשה לכתיבתכם.

עד עתה הוטרדתי באכילה, בשתיה, בבדיקות, בשיחות ממושכות עם הרופא, עם סגנו עם המומחה, ועוד לא זכיתי ללמוד פה, יזכני ה' לחנון בדעה לקבל קבלה נכונה ללמוד, וללמוד כראוי, ולעמוד על איתני.

ואחתום בדמעת עיני, בהמית רגשי געגועים אין קץ לראות את מורי, והגני הנושא עיניו בתפלה למרום

שאול בן ליפשה

לג.

בס"ד, יום א' לסדר זה' יסלח לה, תשכ"א. בעת רצון בין הערכים.

וראי קבל מר שליט"א מכתבי הקודמים, והאחרון שנשלח באיסור בשוגג. כי נשלח בעש"ק אחה"צ ורק אח"כ, בדברי עם אחיו שליט"א בטלפון לומר לו "שבת שלו", אמר לי דעתו של מר שליט"א כי יש להמנע מזה בניו יורק שמרוכים עובדי הבי דאר דמתא מאחב"י, ויה"ר שיחזרו מהרה בתשובה.

עד היום לא נתחדש דבר בענייני רפואה, כאבים אין לי כלל אך חום יש כל הזמן, והיום אף 38.3, אולם היום דומני שזה תוצאה מבדיקה. ... מחר בבוקר יהיה הרופא ונשמע הלאה. (היום לא בא כלל, ביום שבדו מלכם).

מחר אחה"צ עומדים לעשות "נתוח" קל, להוציא הבלוטה שיצאה עוד בארץ, (לִידָה יש עוד קטנות מאד אחדות).

הרופא אומר בבירור כי בסוף השבוע יסיים כל הבדיקות, יתיעץ במומחים ויתנו החלטתם. הוא נוסע ביום א' דברים לאנגליה וכזה יסיים תפקידו, אחות אבי ובעלה מיורדים אתו מאד והם סדרו היום שיקבלו כל הבדיקות בכתב ואם הדיאגנוזה לא תהיה ברורה לחלוטין, כלומר בצלום ברור או כיו"ב, הם יזמינו עוד מומחים, ובהתיעצות עם אחיו שליט"א.

מכל מקום אבא מרי שליט"א רוצה שאף אם יהי' דבר ברור ויתנו טפול שאפשר לעשותו בארץ אשאר כאן למשך שבועות עד שיראו תוצאות ברורות בבדיקה, הוא כבר "מקפיד" שלא שמעתי בקולכם ולא הזעקתי קודם!

זה המצב עתה, אני לכשעצמי ממעט לחשוב בכל זה וממתין בסבלנות לסוף השבוע, ומשתדל שלא לבטל הזמן ולעיין בספרים ככל האפשר.

ואעיר כאן כמה הערות בלמדי במהירות גמ' ערובין על הסדר.

א. י"ח א' ברש"י במתני' ד"ה וחצר כתב רש"י שהביראות הואיל ומימיהן ראויין לשתיית אדם תשמיש דירה מעליא הוא, ותימא שבדבורים הקודמים פירש"י דיר וסתר שהם מקומות לכנוס בהם בהמות, ואין לומר שכאן בעראי בעינן ראוי לאדם, ^{אוצר החכמה} חדא שסברא דחוקה היא זו, ועוד דהא בדיר כתב רש"י בפ' "היום כאן והיום כאן" וא"כ תימא למה הוצרך לכך שיהיו מימי הביראות ראויין לשתיית אדם, והוא נ"מ לדינא.

(הפסיקוני עתה בכוא רופא ממחלקת הכירוגיה לבדקני לפני "הנתוח" של ^{הודפס 1234567} מחר, הענין לוקח 15 דקות וכבר חתמתי שאני מסכים וכו'. הדבר עצמו יעשה ע"י ^{הודפס 1234567} חירורג מפורסם ואף שזה דבר קל מ"מ הרופא המטפל הזמין מומחה גם לזה, מתוך יחסו הטוב וענינו במצב. ויה"ר שיחשב כקרבן כפרה, דמי וחלבי שיטלו ממני...).

והנני ממשיך בעוד הערה קטנה:

י"ח ב' רש"י ד"ה בנהר ובאשת איש קאמר, וצ"ע אם מתכון להסתכל בבשרה מה לי הרהור עברה בפנויה מה לי אשת איש ומהיכן לרש"י שהעונש המוזכר כאן ^{הודפס 1234567} דוקא באשת איש. ונר' קצת דאיירי באינו מתכון ובאשת איש (וכמובן גם בשאר עריות כנדה...) הוא חומרא מיוחדת. ומכל מקום נזכרתי בדברי מר שליט"א ברש"י בכורות (מ"ו א') על אותו מלמד דרדקי שפירש"י שהי' מכה אותן ומתים, שקבלה היתה לרש"י, ואפשר מאד שגם דברי רש"י כאן קבלה הן ומדנפשיה לא הי' מחלק.

יש בידי עוד הערה בענין מת מצוה המוטל לארך המצר שם י"ז א', אולם דברי מן הסתם מבוארים במפרשים ואעיר רק שע"כ לומר שהיו קוברים את המת באופן שהיה חלל טפח מעליו, דאל"ה אף במת שאינו מוטל לרוחב כל המצר גמי לא יוכלו עושי טהרות לעבור, ואף דסתם קבר חוששין לו לטומאה מ"מ צ"ל דבמת מצוה שמוטל בסרטיא בחלקה, היו קוברים אותו תחת הסרטיא ובאופן שלא תהיה טומאה רצוצה.

נסתפקתי בשבת זו בבית החולים אם מותר לטלטל במסדרון שבין החדרים ובין קומה לקומה, ומן הסתם אין בו דין ערוב חצרות שכולו ברשות הבעלים וכל אחד אוכל בחדרו וסמוך על שלחן הבעלים, אולם מ"מ נמנעתי והקפדתי לטלטל רק בתוך החדר ממעוט הידיעה ביסודות דיני ערוב חצרות, וה' יאיר עיני ויצילני מהמבטלים, ומה נכספה נפשי לשוב ולראות פניכם במהרה לשתות בצמא... ולהתרת הספקות.

דודי מחלים והולך אחר הנתוח ואני מתחרה עמו מי יצא ראשונה, ובכדיחותא אמרתי לו שגם בברכת מתיר אסורים כונתי על ביה"ח שהרי אנו אסורים כאן...

מחכה אני להקשיב ולשמוע מכם להחיות נפשי בפרטים הקטנים, מתי חוזרים אתם לב"ב, מה הבריאות, הגרון וכו', ואיך בה"ב בבריות גופא לכל אחד מהקטנים, הנני הומה געגועים לראותם בקרוב ולהנות נפשי מיפי חכמתם וטוהר נפשם. והנני חותם שלו' וברכה עד העולם, בלב מצפה, בבקשה לתפלה מרובה על רפואת הנפש השוקקת לשוב... לאור באור החיים.

בהמית רגשי הכרת הטוב ובלב שכולו רצוף...

תפארת שאול

שאול

לד.

בס"ד, צום החמישי תשכ"א, יהפך לנו ולכל ב"י לששון ולשמחה בב"א, אחר חצות! אחר העיון בהלכה כמדומה שכתובה אחר חצות מותרת. וכיון שהלמוד אסור, וכדברים המותרים קשה, וכמש"כ הבה"ל בשם המאמר מרדכי עיי"ש. וכיון שנפשי כספה לכתוב לכם אחר שלא כתבתי ביום ו' עש"ק, הריני מקל לכתוב בתקוה שהוראתי לעצמי נכונה ושלא יארכו הימים ולא אזקק להורות לעצמי...

הננו מודים בהודיה עצומה לו ית' על כי אכן החום ירד וירד, ותמול ב 6:00 (ש"ק) היה כבר מתחת למה שמקובל כאן לנורמלי, זו כבר ירידה ממשית ואם בחסדיו ישאר כך הרי הוכחה גם האבחנה (עכ"פ הפלוניות של הרופא...) וגם הרפואה (עכ"פ הפלוניות של הסם...). הננו ממתנינים עתה לטלפון מת"א ונבשר להם זאת, ואקוה שגם ביתי תחי' שם ועכ"פ יודיעוה.

והנני רואה כבר עצמי כמי ששב ורפא לו, וע"כ עכ"פ גבי למוד אין כל היתר לבטל הזמן, ובחודש (או פחות) הנותר לי פה החובה ללמוד וללמוד ככל האפשר, ושיהי' אח"כ המשך אחד בארה"ק ...

ביום ו' עש"ק סיימתי עיוני בקפיצות אך השבת קרבה ודינים העולים ארשום בס"ד במוצאי התענית. ובינתיים בש"ק (ואף אחר חצות כהכרעת המ"ב כהט"ז ומחמת שלא זכרתי מנהגכם ומנהג "שמה" בזה), עיינתי בהייתה למורה ושינתה ותניא כותי' דר"פ, וכבר יש מה לכתוב, אחר שייכתבו דינים העולים של הקפיצות, וכדבריכם

במכתב מיום ב' דברים, מן הסתם תרגישו ותתארו לעצמכם מה יחרד לבי שלא ישמט ממני עוגן הצלה זה של עסק התורה שזה כל האדם, ובפרט בזמנים אלו, שמשיח צדקנו ממש אחר כתלנו וקול דודי דופק, והשומע יוכל לשמעו, ומה לנו ומי לנו רק ד"א של עמל ההלכה, וכמו שכתבתם לכוון לייעוד שמו באהבה שאין זולתו ובלתו...

קשה ללב לסעוד היום, אך רצונו ית' כך הוא ומה נעשה, והתחזקנו בדקדוק שאר עניני התענית, רחיצה וכו' וקניות אט אט, וכו', אמנם ביחידות מחמת פגמי "ביהכ"נ" דכאן, אבל למנחה גדולה נלך עוד מעט כי זה בבית מדרש שבו אין נשים כלל, והבימה במקום הראוי.

הודיעוני בטלפון מניו יורק במוצ"ש"ק שהגיע מכתב נוסף מכם ואקבלנו שם ביום ב' בבוקר, כי ביום א' אין כאן דואר כלל, (ולואי שהיו כמתוקנים...) והגני כבר רוטט וכמה לקראת קריאתו.

ממכתבי ביתי תחי' הבנתי המובן ממילא כי נרגעה בסיבתכם ודבריה שופכים בפני בטחונה בקב"ה, ואמונת חכמים שנתשפעה בה ביותר בעקבות המסירות וכו'. וקשה להאריך ... היא כתבה לי שרצונה אולי לבוא לשווייץ אלי עם אשה לנוח שם, אך אבי כתב לה, ונצטרפתי לכך, כי מבטל שווייץ ואסע ישר לארץ בס"ד מארה"ב, ומיד אסע עמה לזמן מה לצפת או כיו"ב, וכתב לה שכבר תזמין מקומות.

היא ממתינה לכעין זה, למנוחה מהילדים, כבר רבות בשנים, והגני מקוה שאחר כל מה שעבר עלינו ינוצל זמן זה לעליה רוחנית ...

ממציאת חו"ב נדה כבר נתיאשתי ונראה איך ייראו ה"דינים העולים" ביום המצופה והמקוה בו אעביר לפניכם חרושי ובאורי פה אל פה יושב לרגליכם ושותה בצמא אהבה יקרת דבריכם.

ויחוס הקב"ה על שארית פליטתו, ויראה עניינו כי ירדנו לתחתית המדרגה ויקבצנו מהרה ויכנה בית תפארתו על מכונו ויגאלנו גאולה שלמה לעבדו בלבב שלם, השיבנו ה' אליך ... חדש...

ואחתום רצוף אהבה בלו"נ

שאול

לה.

עש"ק נחמו סמוך לכניסת השבת, ברידפורט תשכ"א.

אחדשה"ט ברוב געגועים אה' ויקר.

מכתב

יקרת מכתבכם מיום ג' ואור ליום ד' הגיעני בבוקר אחר הטיפול הי"ב, ואמרתי להשיב במוצש"ק, אולם בלמדי עתה חולין, ובראותי כי פנקסי נשאר בניו יורק, אמרתי להעלות על הכתב הערות קטנות מלמודי עתה, ואעתיקם לפנקסי בשו"ב לאה"ק ...

... ומדברי תראו שעיוני בחולין הוא עתה בדברי הגמ' ורש"י ותוס' בלבד, וסתום לי אם אתם עוסקים בחולין באופן דומה (כביכול) בנתיים, או שמא הנכם מסיקים איזו שמעתתא מסוימת אליבא דהלכתא. ואמנם בלמוד חולין יש מעט חסרון עבודי כי אין עדיין גרונים התופסים מוחי ברחוק מקום מספרים, אך הנני משתדל לחזור לשון הגמ' בע"פ, וכתבתי כאן רק שתי הערות לדוגמא, ובכלל יש עדיין מעט פירות, ובשבוע זה האחרון גם הרביתי במצוות מנוחה וישנתי יותר זמן.

... זו תוצאה מחסדיו ית' שגופי רגוע יותר וכן הרוח רגועה ואכלתי יותר וכו', וקיימתי מצות כבוד משפחה והרביתי בכתיבה לקרובים שכתבו לי, כך שקשה מאד לדמות למוד ימים אלו לחזרה למסלול הרגיל בדברים המחזקים נפשי, אולם נפשי דבוקה בכמיהה לאחוז ב"אז תורתך שעשועי" ועיני מיחלות בהמיית געגועים רוגשים לשוב לשבת בצילכם כמקדמת דנא, בדבוק של למוד תורה בקבע, אהה !

עדיין אני מקוה שאף שאין כבר צורך בהרגעת ביתי תחי' ע"י טלפונים (מכתביה עתה המגיעים יום יום כמעט מלאים תפילה וחזון ויר"ש ומשמחים לבי ונפשי לאין שיעור), מכל מקום יגבר הרצון ואזכה לשמוע קולכם (בטלפון) ביום א', והנני מרגיש באמת במסלול רגיל, ... פרט לכל הגעגועים, ומוחי ונפשי וליבי כבר חולמים והוגים בחיי מרץ לעבודתו ית' וסדר יום מלא וגדוש כולו לעסק התורה. (ונחתי המחשבה על סדור העראי למלאכה, אף כי הטרדתני, אך חזקה עלי מצותכם והנני מקוה כי יסתדר בטוב כדברים).

בקראי מכתבכם היום נתרגשתי מאד ונתמלאו עיני דמעות גיל וגעגועים, כי בקראי הגדון בריבית נזכרתי בדברים על קשר הנפשות וטל"ג, ... כי רק שלשום דנתי ועיינתי בשאלה זו אם מותר כאן ללוות דולר ולהחזיר דולר אחר שובי, ואמנם כאן יש נידון שלא באופן הנזכר בדברים שדנתם בלוח הנמצא בארץ ולוה מבן חו"ל, אך אני

לקט מכתבים

אוצר החכמה

דנתי באופן שיש בו עוד צד קולא שהלוח בשעת ההלואה נמצא במקום המלוח ומבטיחו להחזיר מעות מקום המלוח ובוה יש לעיין בכלל, שהכל הולך אחר מקום המצאם בשעת ההלואה אף שהוא שם ארעי ואורח, ולפי"ז נתחייב דולרים בהיתר. אמנם אפשר שכיון שזמן הפרעון הוא כשיהי' להלוח דין פירות במטבע, תו לא מהני מה שעתה בזמן ההלואה הוא טבעא לחד מינייהו, ומכל מקום פשוט בודאי דמותר לבן הארץ ללוות דולרים ע"מ להחזיר כל עוד שהוא באר"ב, וע"כ אף אם בנתיים חזר לארץ שלא כדעתו מראש או שלא הו"ל ליפרע, לא נאסר הפרעון, אמנם בזה נשאר הספק דאם נאסור לבן הארץ ללוות בהיותו בארץ מבן חו"ל, שמא נתיר לבן הארץ הנמצא בחו"ל ללוות אף כשמותנה שיחזיר לו בהיותו בארץ.

הגהות

חוששני שסברותי כאן מאד מאד כחושב אגרת (על משקל כקורא אגרת) ומחכה אני לשמוע הכרעתם, וההמצאה על ריבית בלא נשך וכו' שבתה את ליבי (אף שבגמ' דנו בדאורייתא כדברים שליט"א).

הגהות

...והנני חותם בלב מפרפר בגעגועים עצומים, הנזכר במסירותכם לי ולב"ב תחי', ועיני דומעות אושר גפלא מהיכן זכותי, חנוני חנוני ואשוב אליכם.

הצמא לתורתכם נחומכם ודבריכם, האו' בלו"ג אסיר תודה ורגש

שאל

אוצר החכמה

לו.

[אלול תשכ"א]

אחדשה"ט, ברוך אה' והמיית געגועים.

שמחנו בשמחתכם בהתקבל מברקנו ושוב המה לבנו בראותנו ובחושנו גודל מסירותכם אלי.

אבי שליט"א מרגיש בטוב ורק מצפה לחזור ארצה, ... הגרי"ם זצ"ל היה אומר "וכי מפני שאתה עושה תשובה אינך צריך לומר לי גוט מארגן", והדבר מחייבני להיות הרבה בבדיחותא להעלות תמיד מצב רוחו, כמובן שזה רצונו ית' ומצוה רבה (ויה"ר) שיכפר על עברותי הרבה במצות כאו"א), אולם נפשי שוקקת להיות במתח רוחני כאשר ידעתי, ... ובטוחני כי זכיתי שאתם מבינים לרוחי ...

עיוני תמול והיום היה בענין מוחזקין ומומחים, ולא ידעתי מאי סני' לי' למר

שליט"א לומר דלל"ב דרבינא אכן מדרבנן חייב השוחט לאמן עצמו בטרפות, וכנראה שיש ראי' שאין כך הדבר כמרומו בדבריכם שכתב לעיין סק"ג, (הבנתי החילוק בין גוונא דהרשב"א לגוונא דהרעק"א, ודברי הרעק"א צריכים ישוב).

כה חבל כי עובר רובו של הזמן במצוות בריאות אכילה שינה ובנסיעות עם אבי לעיר וחזרה (סה"כ כשלש שעות בבוקר ומחצית בביה"ח), ... והוי מי יתנני כבר בביתי ובעירי ונחגור עוז ללחום בכל הביטולים, ובעצתכם נשתדל לדבק בעסק התורה, מה נכספה וכלתה נפשי לישב "שבתי בבית ה' כל ימי חיי".

והנני עוד משיב על שאלותיכם אף שכמרומה שמעצמי ספרתי במכתבים הקודמים. ... לד"ר וסרמן כבר מסר הד"ר פוקס על הענינים, השיעול חלף והצריכות עברו לחלוטין ופנו מקומם לקושי בתחילת בליעה שגם הוא כבר כמעט חלף לחלוטין.

אנא לכתוב אלי (בחסדכם כי רב). מכתבים שיגיעו אחרי יום ד' ראה, יכתבו נא לברידזפורט וכמו שאכתוב על גבי האגרת הזו, ... ואם יפטרני מר שליט"א מדרישה אצל ד"ר דיאמנט אז נשוש ליסע מיד, והשאלה היא עד איזה שעה המקווה להגיע ללוד מותר ביום ששי, ויודיעני מר מה השעה האחרונה שמסכים שאסע באוירון שמגיע בשעה זו ללוד.

ואחתום שלו' וברכה לכט"ם

האווהב והמתגעגע והקשור בכל נימי הנפש

שאול

לז. 157

תמוז תשכ"א.

שלוכט"ם, אחדשה"ט ברוב הכרת הטוב.

הנסיעה היתה נוחה והרגשתי ת"ל טוב מאד, עיני נשואות בתפילה למרום לזכות לתשובה שלימה ורפואה שלימה במהרה ולשוב לאה"ק להקשיב לתורתכם ...

ואנא ירכו בתפילה עבור השותה בצמא דבריו הומה געגועים בכל לב

שאול בן ליפשא

לח.

ספר חסידים

יום ב' לסדר "וה' יסלח לה" תשכ"א.

רוב שלומות וכל טוב סלה.

בעוד כשעה קלה עומדים לקחתני לחדר הנתוח לכרבע שעה להסיר ממני
הבלוטה שצמחה עוד בארץ, ... ויה"ר שהתענית שעוניתי היום (כהקדמה לניתוח)
וחלבי ודמי שיחתכו, יהיו כקרבת עולה ויכפרו ... ויאמר ה' די למלאך, ויזכני לתשובה
שלימה לרפואת הנפש ורפואת הגוף, ולישב במהרה בחיק התלמידי חכמים.

אמרתי היום לאבי שליט"א בדרך בדיחותא, שכשאמרתי מעט תהלים פירשתי על
עצמי פסוק "הוציאה ממסגר נפשי וגו' בי יכתירו צדיקים כי תגמול עלי", שה' יגמלני
טוב ויבריאני מהרה, הרי אז יתקדש שמו ית' ויאמרו כולם שאכן מה נכון היה לשמוע
בקול הצדיקים והת"ח, וע"כ הנני מתפלל שאם כי איני זכאי, הרי לכה"פ יכתירו בי
הצדיקים כשיגמול עלי ...

שאול בן ליפשא

לרפו"ש

אוצר החכמה

ספר חסידים

למ.

אור ליום ו' עש"ק מטו"מ ער"ח מנחם אב תשכ"א.

ינחמנו רבון העולמים הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם.

שלוכט"ם ברוב יקרת הערצה ואהבה בלב ונפש.

דבריכם צרי ומרפא ללבי הגיעוני היום בצהרים והרגישוני עד למאד.

תודה על דבריכם היקרים נוקבי הלב, האמינו ודעו כי אני מלא תודה לקב"ה על
חסרו העצום שהביאני עד הלום והגיעני למצב של הסרת הקליפה החיצונית שליבי
נשבר עד כדי כך שאין לתאר, והנני מרגיש עתה כמיהה אדירה לאור באור החיים,
... בסילוק עיון ומחשבה בדברים שחוץ הלימוד, ... והתפללו אתם כי הדבר יקנה בקנין
גמור בדרכי הקנינים, לשנותינו ולהטיב דרכי בעיקר העיקרים לעסק התורה בקבע בעיון
בדבוק בהלכה וכו'.

כבר כתבתי למוהרר"ג שליט"א הרגשתי כי מעתה תלויה תמיד חרב חדה על צוארי, ואף שהרי באמת כל חיינו מתקיימים כל רגע רק ברצונו ית', הרי היטיב עימי בחסדו לתת ההרגשה באופן ברור.

ובהיותי מתכוונן לשהות פה עד תחילת אלול, מפיל אני בקשתי שתזכוני בדבריכם לעורדני ולחזק לבי לתשובה לתורה ולרפ"ש.

והנני מעריצכם שותה בצמא דבריכם בלב כמה ואוהב עד אין קץ, מחכה לראות פניכם במהרה

שאול

אשר החכמה
הוא

מ.

ב' דברים התשכ"א, ניו יורק.

שלוכט"ם, הנני מרגיש בחסדי ה' טוב מאד, בבואי לכאן מסרו לי מכתבכם להיות צרי על לבי והיתה בו תועלת עצומה למעשה, ... והנה מכתבכם ובו ד"ת כנתינתם מסיני בענין וסת הקפיצות, ונתתי רוחי להצטרף לכם וכביכול לקהל בכולל, ... והתחלתי בסוגיא זו בדף י"א וכבר זכיתי לכתוב כמה עמודים בח"ת בפשט הגמ' ומעט בסברא שם, ואני שופך שיחי לפני בוחן לבות שיסיר ממני המבטלים פה (שהם מרובים בדמות אורחים טלפונים אכילה ושת' ושינה ועוד) ואזכה לעיין ולהבין ולהשכיל ...

ואנא הרבו בתפילה עבורי שלא ימושו מפי ומפי זרעי ומפי זרעי (ושאזכה לראות גם זה ברחמי ית' לרפ"ש).

והנני מסיים בהבעת עומק רגשי הערצתי ואהבתי לדבריכם היקרים, ובה נכספה נפשי לראות פניכם ולשמוע דבריכם נוטפים באזני כשמן הטוב וכאשר כה הייתי מורגל עד כה.

בכליון עינים ותוחלת לב לראותכם, באהבה

שאול

מא.

ד' דברים התשכ"א.

הפעם יהיו דברי קצרים ועמכם הסליחה. ... נפשי מרגישה דחף עצום להנתק מהמבטלין, אך כבר אמר הקב"ה "מי יתן והי' לבכם וכו'", ובאמת נפשי חרדה מאד על

העתיד, כמה פעמים כבר קמתי ונפלתי ואולי אולי הפעם הזו במצב מיוחד זה יזכני הקב"ה לעשות תורתי קבע.

מכתבכם האחרון הגיעני ונטף על לבי בצרי מרפא לחזקני ולעודדני ולאמצני ולהאמין בישועתי הרוחנית והגופנית כי קרבו.

ואחתום שלו' וברכה וחיים בלב אוהב ומצפה להשתעשע עמו בתוה"ק ביתר

שאת

שאול

מב.

יום ה' רברים תשכ"א.

מכתבכם הנפלא בבואו היום עודד לבי והמריצני לילך בדרך נכונה. ... מכתבכם עם הד"ת על וסת הקפיצות הכניסוני לסוגיא זו שהיא אֶשְׁרִי והגני בימים אלו, וכבר הנני עומד להתחיל עתה בדברי הטור אחר כתבי כל מחשבותי בדברי הש"ס והראשונים. ואל ייחשב לי לעוון והתפארות, רק לשמחה טהורה, בספרי לכם כי כשלמדתי דברי הרשב"א והריטב"א שם מצאתי שכל קושיא הערה וחשבון הפשט שדנתי בו, הכל הוצרכתי לכתוב במחברתי במילים, "שו"מ כן ב...", ורק ליבי מפרפר ברעדה שיהי' הדבר סו"ס לקשר של קיימא לתורה וירחם עלי בוראי הטוב ומטיב, שהטיב עמי בחסדי' לטלטלני טלטלה גבר ולצנפני על ארץ רחבת ידים ככרור (ככתוב בישעי' כ"ב י"ח) לעוררני לכל הצריך חיזוק ...

... אני נח ומאיט הקצב ומשתדל שרק עיון ההלכה יתפוס מוחי, וזה מסלק הראגה והפחד העמוקים, ובאמת מכיר אני ויודע רוב חסדי ה' ובאלפי פרטים פה, קרובינו היראים פה נפלאים בעזרתם. דודי¹⁵⁸ ואבי שיחי' מדברים כל היום ביניהם בד"ת ו"מוסר" על דרך הַיְשִׁיכֵשְׁעֵרִם, ונהנים מאד איש מחברת רעהו, ומדודי אני שומע מעשים נפלאים שזכה והכיר ושימש הרבה מגדולי הדור הישן וצ"ל.

לילך לחשובי ניו יורק לצערי אינו למעשה, כי צווי הרופא להיות בבית ורק לנסוע לביה"ח וחזרה הימנו, אך איני כעת מרגיש צורך לזה מחמת העסק בהלכה ...
אנא כתבו לי, כי דבריכם חוצכים בליכי אש אהבת תורה ובני' בליכי ...

בלב מלא כמיהה ואהבה

שאול

מג.

11234567

11234567

יום ד' נחמו תשכ"א.

רוב הערצה הוקרה ואהבה אין קץ לאלופי רבי שליט"א, ורוב שלומות.

מכתבכם הגיעני ושמחתי בו כמוצא שלל רב.

והגני להשיב בענין ... ואמנם במה שאני מסכים עמכם נערצי באהבה שליט"א, כרי הוא כי בכגון דא לכאורה אין כח לנשות מדרת השו"ע לפסוק למעשה נגד רוב הראשונים, ולכאורה יש לקיים פסק השו"ע, אמנם מש"כ רבי שליט"א בחו"ב נדה אין לצערי הרב חו"ב נדה תח"י (אהה ! לא בע"פ וגם לא בכתב...) ואיך אשפוט נגדו אפי' בלי לראות בפנים, ודומני שמן הסתם יש לי ללמד זכות שבלמדו הגמרא הלך כשיטת הרז"ה ורש"י, ולולא זה לא היה דוחק נגד השו"ע, אמנם אפשר שדוקא חשש לרש"י רז"ה רמב"ן וטור שהם ארבע גדולי מאורינו, ואולי יכתבו לי מכח מה נטה משו"ע.

במכתבו אלי כתב לי רבי חו"ב שליט"א דעתכם כנטייתי שהראי' הא' ... וכתב לי דבריו המופלאים בענין ...

היריעה קצרה ואוסיף רק כי דומעות עיני בחשבי ובראותי איך אני הקטן נשמתי מרחפת בין מאורינו הגדולים, ואיך הם כותבים לי דברי חיבה ואהבה כמו לבנם או לאחיהם הצעיר, ... ונפשי תערוג לעסק התורה בקבע ולדבוק בת"ח בקרוב ...

והגני חותם דבוק באהבה בכם ובתורתכם המצפה להשתעשע ולהיות אצלכם

אוצר החכמה

בלב ונפש

שאול

מד.

ה' נחמו התשכ"א.

אחדשה"ט באה"ר, שלוכט"ס לאלופי אשר נפשי קשורה בנפשו וערגה אליכם עד מאד.

... הגני מצרף פה תמצית "דינים העולים" שהכנתי, ... האמת היא שהזמן ללמוד כאן הוא מצומצם מאד, ... אלא שהגני משתדל שהמות יהגה בתורה בשאר העיתים על מנת לעסוק בה בהתמדה של אמת מיד בסור המבטלים, ובשובי לחיקכם לעמל ההלכה.

ובקראי מכתבכם של היום עצמתי עיני ודימיתי עצמי במרפסת הכולל מאזין בפה
 פעור ולב צמא לדברים אלו בע"פ, וממש אני כשומע קולכם חוצב להבות אש לחדור
 ללבי.

המתפלל לזכות בתורה ולומדיה באמת ובתמים ואנא הרבו עלי רחמים לרפואה"נ
 על תלמידכם אוהבכם בכל לבו דבק ונפש הומיה

שאל בן ליפשא

מה.

ה' עקב תשכ"א.

שלו' רב וכט"ס מארץ מרחקים מלב קרוב מסור ואוהב.

אוצר החכמה

אחדשה"ט וש"ת ברב יקר.

הגעני היום מכתבכם מיום ג' דנא ועדיין אני חוזר וקורא בו ברגשי גיל ואושר
 מהולים בעצב הגעגועים העזים ההומים כל הזמן ומתעוררים ביתר שאת בקבלת
 הדברים בכתב הנוטפים כצרי על הלב.

באמת שאיני ראוי אף במקצת לדברי שבחכם, אולם מטבעי מקבל אני דברים אלו
 כהתעוררות להיות קצת מעט דומה כמשהו לתכנם... ונתחזקתי שלא לבזבז זמן כלל.

... הנני משתדל להרהר בד"ת בדרך (לביה"ח) אולם בהיות אבי שליט"א איתי עלי
 לדבר עמו כל הזמן כדי לשמח לבבו איתי ולהעלות רוחו, וזה הזכיר לי אימרת הר"י
 סלנטר זצ"ל שאמר לאחד שעשה תשובה והיה מהרהר וכו' אמר לו: וכי מפני שאתה
 עושה תשובה אינך צריך לומר לי בוקר טוב... ומ"מ משתדלים להשתדל... וממתינים
 בכליון עינים ותשוקת נפש עזה להיותינו סוף סוף בעיה"ק בני ברק בזכאין כד תהוו
 בהני חבורתא וצבי ואיתרעי בן וימסר לן אורייתא...

... אני מרגיש כי זכויותי בניסים שנעשו לי והתעוררות לעבודתו ית' ומה שיש לי,
 הכל בזכות מעט ההדבקות בת"ח גדולי התורה. וחד מקבלותי להבא בלי נדר להוסיף
 ולהרבות לידבק בכם ובתורתכם ובהגר"ח שליט"א עוד ועוד, בדברי תורה ממש, ואולי
 אזכה ללמוד עמכם ממש, ... וצריך סייעתא דשמיא מרובה להיות הכל קשר של
 קיימא, ואנא חנוני בתפלתכם בזה.

ואחתום בלב אסיר תודה מרובה אין קץ לזכותי לקרבתכם הנפלאה המעורדת
 אותי ונותנת בי תקוה להיות תורתי קבע.

אוהבכם מעריצכם

שאל

מו.

ה' לסדר בנים אתם, יום כיפור קטן מוקדם דער"ח אלול תשכ"א.

שלוכט"ס לאלוף ראשי שליט"א ברוך אהבה וגעגועים אין קץ.

מכתבכם הגה לברידזפורט הגיעני היום, קשה לי מאד להשיב עתה כראוי על מכתב זה, ומתאר אני לעצמי שמר שליט"א כבר הספיק להצטער במה ששמע ממו"ר הגר"ח שליט"א על כי חזרו אלי הכאבים הישנים למרות כל השיפורים והצלחת הטיפול שאינו מוטלת בספק.

ודברים על חשש לבטלני מלימודי הפוני ברגשי עצב נורא בקבלי אותם בימים שכמעט לא למדתי מאומה, אך חזקוני עתה להתאמץ בכל כח.

האמינו לי אלופי יקר נפשי ואהובי אין קץ, עטרת ראשי, כי כבר עייפתי עייפתי מאד, ... ומתמלא אני פחד על עיכוב שובי לביתי ולצלכם, ויותר מכל יאהוני רעד אם ח"ו יתעכב שובי איך תשא בזה נות ביתי תחי'.

ולמה אאריך להדאיב רוחכם הטובה כל כך אלי, אך תפלתכם עבורי היא תהיה לי לישועה.

והגני חותם ברוך געגועים ואהבה עזה ובבטחון בחסדו ית' שתקותינו לפגשתינו הקרובה תקויים כמקדמת דנא.

מעריצכם השותה בצמא את דבריכם

שאול

ג.ב.

כמובן שפרט לכם ולהגר"ח שליט"א אין איש יודע על שיבת הכאבים, ולא כל שכן שביתי אינה יודעת

שאול

מו.¹⁵⁹

בס"ד, בגלות אמריקה.

אור ליום שנכפל בו כי טוב לסדר את הברכה אשר תשמעו, ולסדר בנים אתם לה' אלוקיכם, תשכ"א.

שלו' רב וכט"ס, ר' ארי' אהובי ויקירי!

מאד מאד שמחתי ונתרגשתי לקרוא מכתבך היקר והחביב, ואכן מה שמחזיק אותי כאן בכל שעבר עלי, בשברון לבי בתחילה, ובפרפורי לבי בבטחון בה' ותקוה לרפו"ש ומוחלטת, עתה מה שמחזיק אותי בכל זה הוא הידיעה כי בדרך פלא זכיתי להתקרב למאורותינו גדולי הדור שליט"א ולחבורת תלמידיהם הקדושים הזכים והצדיקים שליט"א, וכשאני שומע אורות איך התפלל עבורי, רבי ומורי, אלוף ראשי, רבנו חיים שליט"א, הומה לבי בבכי.

... דברי המשך חכמה נפלאים, אני עוסק מעט בחולין להיות בקשר של הלכה עם רבי ומורי שליט"א, אך אני עייף היום מכדי לכתוב לך חדו"ת, ואף מכדי להעתיק מפנקסי הדל...

ארי' יקירי, מסור נא ד"ש לכל בני החבורה ברוב געגועים ממני, ולו היה בכוחי הייתי כותב לכל חד וחד, אך הכתיבה מרגישה עלי המית נפשי, ודי בכתיבתי לביתי תחי' ולמורנו חו"ב שליט"א שאני כותב כמעט יום יום, ועם הסיפוק שזה נותן הרי סערת הנפש בגעגועים למורי ולביתי אין לשער.

והנני שוב מודה לך מעומקא דליבא ... אוהבך בכל לב ונפש המצפה כל כך לראותך בקרוב

שאל בן ליפשה
לרפו"ש

מח.

יום ד', ו' אב תשכ"א, פרשת דברים.

יצחק בני היקר,

תהיה נא ילד טוב, תשמע בקול אמא וסבתא, תתפלל לאט מילה במילה וכן תברך יפה. תחזור הרבה על החומש והמשניות וכל מה שלמדת.

עוד מעט אבוא הביתה, בעזרת השם.

באהבה

אבא